

Noord-Nederlandse G & CC bestaat 25 jaar

Vorige maand vierde de Noord-Nederlandse Golf en Country Club in Noordlaren haar vijfde lustrum. In onderstaand artikel schrijft de heer H. A. van Goor over het ontstaan en het verdere leven van deze negen holes club in Groningen.

In december 1950 werd de Noord-Nederlandse Golf en Country Club een feit. Op het vlakke, eentonige vliegveld Eelde waren, rondom de landingsbanen, negen holes gepland waarop, zij het enigszins fantasieloos, golf zou kunnen worden gespeeld. Eén noodzakelijk attribuut – een tractor met maaiaanhang – werd op 12 december aangeschaft en uit een 'lege' kas betaald. De zaak kon beginnen. Kon beginnen, ja, maar van golf hadden de door de oprichters, overste Kees J. H. Poll en Mr. Syb Nijhoff, opgetrommelde belangstellenden meteen tot 'golfers' (van het eerste uur) gebombardeerden geen flauw benul.

Alle 'VIP's' van het noorden woonden de opening bij; de 'golfers' dronken bedremmeld een kopje thee. Geen eerste afslag, maar – hoogst origineel – de burgemeester van Eelde knipte een wit lint door dat voor de voeten van de spelers-in-spé neerदारrelde. Van meet af aan was de club 'gezellig'. Rond het potkacheltje op de stenen vloer (kachel-aanmaker was H. H. Niemijer) en bijvoorbeeld door hart en ziel verwarmende consumpties uit de bar van het vliegtuigrestaurant, werd veelvuldig over golf gesproken; de komst van drie professionals zorgde voor de nodige realiteit. Geleidelijk daalden de handicaps van 60 naar 55, en zelfs tot 32, de cracks van toen.

Maar helaas vielen steeds meer fairways ten offer aan de start- en landingsbanen

van het vliegveld en tenslotte aan de vestiging van de luchtvaartschool. Hoewel (of helaas?) was het in wezen een 'blessing in disguise'. De club werd nu wel gedwongen naar een ander, hopelijk gevarieerder terrein uit te zien. De keuze viel op het ernstig verwaarloosde landgoed 'De Poll' in Noordlaren. IJlings werd een stichting in het leven geroepen, die, onder meer 'door de aanleg van een negen holes golfbaan' het doel van de stichting: 'het behoud van het landgoed 'De Poll'', hoopt te verwezenlijken.

De aanleg van de baan kwam tot stand mede dankzij de werkzaamheden die bij de DUW (Dienst Uitvoerende Werken) voordelig werden ondergebracht. Hypotheek, een obligatielening en veel 'schooien' deden de rest. Inmiddels was ook het ledenbestand uitgegroeid tot 120 leden (plm. 80 destijds in Eelde), wat ruimere financiële mogelijkheden bood. Dit alles gebeurde in 1953 en het zou nog tot mei 1954 duren alvorens de aanleg van de nieuwe baan zó ver gevorderd was dat er gespeeld kon worden. Gedurende de tussenliggende periode werd aan de leden van de NNG & CC gastvrijheid verleend door de Hattense Golfclub, iets waarvoor men deze club nog steeds erkentelijk is.

In mei 1954 volgde de officiële opening van de nieuwe baan. Het doorknippen van het lint dor de burgemeester van Eelde destijds was inmiddels geëvolueerd tot het hijsen van de clubvlag door de Commissaris van de Koningin. Jonkheer Mr. A. Calkoen van Limmen, voorzitter van het Nederlands Golf Comité, verrichte de afslag (godzijdank een goede), welke door de caddies, die tien gulden in het vooruitzicht was gesteld voor degene die als eerste bij de bal was

en deze terugbracht, belangrijk was onderschat, zodat een enorme ren op de bal plaatshad.

De baan werd alom hoog geprezen. Syb Nijhoff werd er zelfs lyrisch van en constateerde: 'We hebben een baan waarvan de Engelsen alleen maar kunnen dromen', en dat is dan waarschijnlijk wat architect Sir Guy Campbell al die voorgaande jaren blijkbaar in Engeland had gedaan: dromen!

Wie meent dat met zo'n fraaie baan het geluk volmaakt was, kent de toenmalige en vermoedelijk ook de huidige leden van 'De Poll' niet. Met een bijna bovenmenselijke vasthoudendheid werd gevochten om een volledige vergunning voor het clubhuis. Geld om via het opkopen van twee vergunningen één nieuwe te krijgen, was er niet. De gemeenteraad van Haren stond ook al niet te dringen om de club op haar wenken te bedienen. Er waren Harenaren in de gemeenteraad die beslist niet geloofden in onschuldige Roodkapjesverhalen in dat duistere bos; integendeel, zij vreesden ontucht en roulette-spel. Een volledige vergunning kon deze verderfelikheden alleen maar aanwakkeren. De betreffende fractieleider werd de mond gesnoerd. De vergunning werd toegezegd. 'De gay 19th' bracht vergetelheid voor geleden tegenslagen op de achterliggende 18 holes.

Werkelijk grote tegenslagen heeft de club gelukkig niet gekend. Een storm in december 1954 werd per circulaire 'oan de Leden' gemeld met de mededeling 'boane is dicht, hailendaal dicht, ook veur commissie-meneers en nait te vergeten de veurzitter. Wel meugen wie ons nog wel oetsloagen op oefenboan . . .', maar – u las het reeds hierboven – de door vasthoudendheid verkregen vergunning

De Commissaris der Koningin in Friesland verrichte in mei 1954 de opening van de nieuwe club op het terrein 'De Poll'.

Syb Nijhoff, links, zei tijdens de opening tegen de aanwezigen: 'We hebben een baan waarvan de Engelsen alleen maar kunnen dromen'.

bracht ook toen uitkomst, want dezelfde circulaire met de ramptijding over de storm eindigt met de volgende troostrijke mededeling: '...zundoag noa nejoar kriegien we de boddel op toafel in 't klubhoes mit köst veur 't kaauwen!'

Nu, 25 jaren na de oprichting is de club nog altijd groeiende. Niet alleen in leden-tal (plm. 300), maar ook qua spelpeil. Onder de leden bevinden zich voortreffelijke speelsters en spelers, die zich ook nationaal weten te handhaven. Een opmerkelijke ontwikkeling is het relatief grote aantal studentenleden, die zich veelal als uiterst bruikbaar 'bibit' voor de toekomst ontpoppen, wat straks andere clubs in Nederland ten goede komt wanneer de studenten Groningen verlaten om zich elders te vestigen.

Toen 15 november j.l. het 25-jarig bestaan in eigen kring werd gevierd, bleek de prettige clubsfeer die destijds al zo hoog werd geprezen ook nu nog onverminderd te bestaan. Na een uitstekend georganiseerde vierbal-wedstrijd met 147 deelnemers, gevolgd door een borrel in het clubhuis, werd het feest voortgezet in de 'Coendersborgh' te Groningen. Vele golfers bleken talentvolle actrices en acteurs en alle golfers toonden belangstelling voor eten, wijn en dans. Helaas waren er enkelen die vergaten af te rekenen, maar toen was het ook al half vijf in de morgen. Maar alles is uiteindelijk 'reg gekom'.

Het bestuur van de NNG & CC stelt zich voor om in mei ook naar buiten het 25-jarig bestaan van club te herdenken.

Hayes aan de top in Europa

De Zuidafrikaanse professional Dale Hayes heeft met groot machtsvertoon de Brits/Europese Order of Merit gewonnen. Hij won het Zwitserse Open en eindigde in andere toernooien bijna altijd bij de eerste tien. De Spanjaard Severiano Ballesteros werd eerste in de Continentale Order of Merit. Onderstaand de eerste twintig van de Brits/Europese lijst met achter de namen het aantal verdienende Ponden.

1. Dale Hayes	£ 17.488
2. Bob Shearer	13.921
3. Eamonn Darcy	11.988
4. Brian Barnes	10.491
5. Bernard Gallacher	9.996
6. Hugh Baiocchi	9.064
7. Christy O'Connor	8.690
8. Jack Newton	8.632
9. Vicente Fernandez	8.264
10. Neil Coles	8.238
11. Maurice Marice Bembridge	7.992
12. Graham Marsh	7.961
13. Eddie Polland	7.403
14. Andries Oosthuizen	6.503
15. Peter Butler	6.341
16. Simon Hobday	5.535
17. Guy Hunt	5.290
18. Norman Wood	5.281
19. John Fourie	5.159
20. John O'Leary	5.088

Het clubhuis van de Noord-Nederlandse Golf en Country Club.

Liesbeth van der Harst in Zuid-Afrika

Liesbeth van der Harst, de 22-jarige clubkampioene van de Amsterdamse Golfclub en halve finaliste in het nationaal matchplaykampioenschap, woont en werkt sinds vijf maanden in Kaapstad in Zuid-Afrika. In een brief aan de redactie schreef ze: *'Er zijn hier rondom Kaapstad zo'n 15 banen, waarvan slechts één echte zeebaan. Vorige week zag ik een demonstratie-wedstrijd tussen Gary Player en Lee Trevino op de King David Golf Club, 13 km buiten de stad. Het is een prachtige baan, met moeilijke, smalle fairways en erg goede greens. Overigens hebben ze hier in de Kaap erg veel moeite met het 'kweken' van het goede gras, want het is hier vaak erg lang droog. De meeste greens hebben dan ook erg hard gras waarop moeilijk te putten is en waarop de bal de gekste en meest onverwachte richtingen op kan gaan.'*

'Twee weken geleden heb ik een groot amateurtoernooi gevolgd met topspelers uit Engeland (o.a. Nick Faldo, Ian Hutcheon en Geoffrey Marks), Nieuw-Zeeland, Canada en Zuid-Afrika. Ze speelden op de kampioenschapsbaan Mowbray, waar in 1974 het Zuidafrikaanse Open werd gehouden. Daarna vertrokken ze naar Durban, waar ze vier dagen matchplay speelden om de Commonwealth Trophy. De pas 18-jarige Nick Faldo won na een play-off. Deze jongen speelt fantastisch golf, toont geen enkele emotie en laat zelfs onder druk grootse dingen zien. Helaas worden alle grote toernooien dit seizoen in Johannesburg en omgeving gehouden.'

'Ik werk hier voor twee leren, beide golfanaten. De ene speelt van handicap 6, de ander van 12. Na de praktijk gaan we vaak naar de golf, die aan de overkant van de straat ligt. Mijn kamer

ligt op 10 minuten afstand van twee banen en een driving-range, zodat ik na mijn dagtaak vaak nog wat speel.'

Tot zover Liesbeth van der Harst, die over een half jaar ongetwijfeld 'golfgerijpt' naar ons land zal terugkeren.

In de demonstratie-wedstrijd maakte Player 73, gelijk par, en Trevino 75. De strijd werd gevolgd door 3000 Zuidafrikanen, die genoten van de grappen van Trevino. De 'Supermex' had de baan nog niet eerder gespeeld en riep halverwege: 'Het is alsof je een huis probeert te vinden waarvan je het adres niet weet!'

Dale Hayes won het sterk bezette Beck's PGA Championship met de fabelachtige score 66-71-62-67=266, 14 onder par.

